

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Exercitia quænam Deo deuotus quisq[ue] inter comedendum & bibendum
frequentare, & lectionem aliquam sacram ob oculos præfigere debeat.

Cap. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

est abſtinentia: ſiquidem in prandio ubi minus ſumpſeris, in cœna recupera-
re licebit. Hoc namq; congruum magis videtur bis diſcretè atq; ſobriè refici
in die, quàm in prandio tantum ſumere vt in cœna non eſurias, aut non ap-
petas cibum. Multi ſunt infirmi, qui à fructibus abſtinent ad cauenda infir-
mitatum incommoda. Quibus ergo illi propter ſanitatē abſtinent ſeruan-
dam, tu non poſſis propter Chriſtum abſtinere? In potu ubi naturæ ſatife-
ceris neceſſitati, non congruit plus bibere. Nam diaboli eſt ſuſurrium quod
andis: Ecce parum adhuc bibendum ſuper eſt, ebibe, vt quid in craſtinam tan-
tillum hoc ſeruas lucem? Ebibe, ne pereat. Reſpondeet tu. Quod perit pere-
at. Ego ex beneficio Domini mei Ieſu Chriſti ſatis ſum reſectus præter neceſ-
ſitatē nihil accipiam. Iturus ad prandium ſolus ante legas Orationem Do-
minicam, angelicamq; ſalutationem, quam Benedicite dicas, quas Domino
Ieſu in eius paſſionem, in mortem, pro omnibusq; ipſius beneficijs, quæ
mundo exhibuit vniuerſo, offeras grauias illi agens, ipſumq; adorans. Hanc
autem ipſius paſſionem, & cuncta quæ pro hominibus ſuſtinuit in terris, ei-
dem rurus offer in ſuauiſſimum, amantiſſimum fideliffimumq; cor eius, in
vniōe illius potentiſſimæ charitatis, quæ ipſum traxit de cœlis ad patiendū
pro nobis, orans, vt eadem nunc Patri ſuo offerat deus cum tanta virtute
& efficaciam, quomodo obrulit olim in cruce, dicens: *Consummatum eſt*, pro tu-
is & vniuerſi mundi peccatis: accendatq; in ſingulorū hominum cordibus
charitatem eandem, qua illuminati ac moti, agnoſcant & corrigant ſe, abſti-
neantq; ab omni peccato, imò ab omnibus quæ illi diſplacent, faciantq; ea
quæ placent illi ſemper.

Suſurrium
diaboli.

Oratio Do-
minica ante
prandium
dicenda.

Ioan. 19.

*Exercitia quænam Deo deuotus quiſque inter comedendum &
bibendum frequentare, lectionemque aliquam ſacram
ob oculos præfigere debeat.*

CAP. IX.

DVm cibum primum accipis, ſi ſolus, in memoriam & gratiarum a-
ctiōnem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui propter nos eſurire voluit &
manducare, dic vnum *Pater noſter*, & *Aue Maria* pro conſolatione eo-
rum, quorum beneficio, cura & labore ſeu indiſtrijs cibushic tibi paratus
& oblatuſ eſt, ſiue viuant hi, ſiue mortui ſint. Lecto *Benedicite*, flexis genibus
ſi ſolus eſ, ante ora Deum pro cibo animæ quam corporis cibum ſumas. Itaq;
primo roga Deum, vt ſuam tibi gratiam infundat, quæ tecum ſemper ma-
neat creſcensq; in æternum. Iterum ora Deum, vt cibo hoc corporali, quem
ta ipſius liberaliſſima ſumere viſ largitate, vti te faciat non ad delectationē,
ſed reſectiōnem corporis neceſſariam, in laudem & gloriam ſuam, in obedi-
entiam, qua hiſ remedijs nos vti inſtituit, atque eadem humilis propter nos
admiſit ac ſumpſit. Poſtremò pete vt det tibi ſeruentiſſimam, ſtrenuiſſi-
mam deuotiſſimamq; fidelitatem in ſeruitio ſuo, qua in omnibus ipſius per-
fectiſſimè impleas voluntatem. Eſt quoque exercitium aliud bonum circa
menſam, cui placet, vtiliter ſeruandum. Primò, vt antequam cibum attin-
gas,

Matt. 4.

Exercitium
ante come-
ſtionem ſer-
uandum.

Na gas,

gas, flexis dicis genibus ante mensam, vbi solus fueris Orationem Dominicam cum Angelica salutatione, in honorem omnium laborum, incommodorum afflictionum fatigationumq; quæ piissimus Dominus Iesus pro omnibusq; fidelibus sustinuit, eadem simul omnia offerens pro tuis totiusq; mundi peccatis. Sumpto primo cibo, antequam alterum attingas cibum, pata aut halec, aut aliud quid quod tibi Deus parauit, surge à mensa, rursusq; positus genibus alteram dic Orationem Dominicam cum salutatione Angelica, in honorem omnium dolorum, vulnerum poenarumq; Christi, eademq; in amore vnionis illius, quo hæc pro hominibus sustinuit, offer illi pro tuis totiusq; mundi peccatis, præcipue autem pro defunctis qui seiplos inuam non possunt. Tertium dic *Pater noster* antequam tertium sumas cibum seu edulium, in memoriam gratiarumq; actionem omnium tristitiarum, præfurarum internarumq; angustiarum cordis piissimi Iesu, quas cum multis lachrymi: pro nostra omnium salute sustinuit, orans eundem per hæc vt tot omniumq; fidelium defunctorum misereatur. In fine prandij quartum dic *Pater noster* pro opprobrijs pro contemptu, pro persequutionibus derisionibusq; Domini Iesu, gratias agendo, offerasq; hoc illi in vnione amoris quæ eadem passus est pro tuis vnuerforumq; fidelium maxime defunctorum peccatis.

Edendo qd
meditandi
fit.

Bibendo
mente qd
ruminandi
fit
Matth. 27.

Lectionem
sacram in
mensa non
esse negli-
geandam.

Inter edendum hæc sæpius meditare: O bone Iesu, ego ne vnã quidem buccellam panis merui, imò nec vt viuam hac aura communi dignus sum. Tu tamen adeò misericorditer, adeoq; abundanter tam animæ quæ corpori meo prouidisti. Pie Deus, vnde mihi hoc, vt tanta mihi faceres? vt tanta tibi multa dares? cum nihil horum meruerim. Ad potum dic intus in corde meditando. Heu bone Iesu, qd dissimiliter mecum diuisisti. Præbuidisti mihi vinũ, & tu bibisti sel & acetum. Quò sic placuit tibi? Magnum ne fuisset pijsse me Deus, si indignissimi ingratisimiq; mei peccatoris vel semel recordatus fuisset. Nunc verò parum tibi visum est, vt vel aq; cum pane mihi præberes, quæ pro his quoq; laus aut gratiarum actio, tamen si perpetua foret, nulla sustineret nisi & optimum cibum, vinum & alia quæq; prætiosa mihi administrares. Gloria & gratiarum actio sit tibi Iesu bone pro me ab omni creatura qd sic voluisti. Nunq; absq; lectione sumas cibum. In mensa igitur vbicunq; fueris, præsertim solus, librum ob oculos expansum habeas. Sacra te lectio ad ed occupet, adeoq; animum tuum in se rapiat, vt prandio finito, qd comederis vix scias. Abstinentia non est virtus, sed exercitium virtutis, tanto vtilius efficaciusq; quanta fuerit ipsa abstinentia discretior. Téperantia verò est virtus. Placet tamen nihilominus vehementer Deo quicquid delectationis sibi homo pro illius amore subtraxit, modo discretè id fiat: alioq; per indiscretionem quid agere, virtutem est magis impedire q; promouere. Non ergo abstinentia ab exercitijs melioribus siue à magis necessarijs debet te impedire. Nec singularitas illa abstinenti placet Deo vbi aut obedientia læditur, aut charitas.

Modus situsq; inter dormiendum quis obseruandus: quæue exercitia in lecto constitutus adsumere ruminareq; debeat.

CAP. X.

Circa